

ת"ד (חדרה) 9807-01-23 - מדינת ישראל נ' יואל נגרין

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 9807-01-23 מדינת ישראל נ' נגרין
תיק חיצוני: 506618/2022

לפני כבוד השופט סגל דבורי

מאשימה
נגד
מדינת ישראל

נאשמים
יואל נגרין

מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

לפניי בקשה לפסלות שופט בהתאם להוראות סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט[נוסח משולב], התשמ"ד-1984 טענות היסוד לבקשה חלופיות ומצטברות וביניהן טענה כי התקיימה הידברות בין מותב זה לבין המאשימה, שלא בנוכחות ב"כ הנאשם והנאשם עצמו וכן התייחסות מזלזלת לב"כ הנאשם, אי ניהול פרוטוקול, שליחת הסניגור ללא פרוטוקול וקביעת סדר הבאת עדים.

נטען כי אי קביעת מועד לשמיעת כל עדי התביעה המנויים בכתב האישום מהווה "פגיעה חשובה ומרכזית בהגנת הנאשם".

בקצרה יתואר רקע והשתלשלות האירועים:

ביום 15.01.23 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בגין עבירות נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה בפנייה שמאלה והתנהגות הגורמת נזק.

6 בקשות דחייה ושינוי מועדי דיון הוגשו מטעם ב"כ הנאשם עד קיומה של ישיבה ראשונה בהליך ביום 10.07.24 הנאשם כפר במיוחס לו בעובדות האישום. במועד זה התבקשה דחייה לצורך מיצוי הידברות עם המאשימה והתיק נקבע ליום 28.07.24 להקראה אחרונה.

ביום 28.07.24 הוקרא בשנית כתב האישום לנאשם אשר כפר במיוחס לו. בא כוחו התבקש להגיש כפירה מפורטת ורשימת עדים עליהם מוותר, בתוך 30 ימים ודין נקבע ליום 09.03.25.

ביום 01.08.24 הוגשה כפירה מפורטת לאישום ובד בבד דרישה להבאת כל עדי התביעה, למעט החתומים על מסמכים רפואיים.

בתווך הודיע הסניגור כי מסכים להפניית ההליך לגישור שיפוטי ואילו למחרת ביטל הסכמה זו.

בדין ההוכחות מיום 09.03.25 התייצב ע"ת מס' 2 מר רון קריגר לחקירה וב"כ הנאשם ויתר על חקירתו הנגדית. בהינתן עמדת ב"כ הנאשם כי ברצונו לחקור את כלל עדי התביעה ובראשם ע"ת 2 (צ"ל ע"ת 1, ראה החלטה מאותו המועד) וע"ת 6, נקבע התיק להוכחות ליום 27.10.25 וניתנה החלטה מתאימה לזימון התביעה המבוקשים 1 ו-6 לישיבה הנדחית. נקבע במפורש כי ככל שיהיה צורך בזימון יתרת העדים, תינתן החלטה משלימה.

ביום 12.03.25 הגיש ב"כ הנאשם בקשה נוספת לזימון כל עדי התביעה וטען כי פיצול זמני חקירת העדים יכול שתגרום למצב תיאום גרסאות. בקשה זו נדחתה בהחלטה שיפוטית מיום 12.03.25 כי מאילוצי בית המשפט, לא ניתן להיעתר למבוקש.

ביום 16.03.25, הגיש ב"כ הנאשם לראשונה בקשה לפסלות מותב.

דין והכרעה:

בהתאם להוראות סעיף 77א(א) לחוק, המבחן הכללי בשאלת פסילתו של שופט מלשבת בדין הינו קיומן של נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

כמו כן, טענת הפסלות נבחנת באופן אובייקטיבי, בשים לב להיות השופט מקצועי ומיומן.

על פי ההלכה הפסוקה, עילה לפסלות שופט תקום רק אם קיים חשש ממשי, מבחינה אובייקטיבית, ולא על פי תחושתו הסובייקטיבית של בעל הדין או השופט, למשוא פנים מצד בית המשפט, וכאשר מההתנהלות בתיק עולה כי דעתו של בית המשפט "ננעלה" ביחס לתוצאות ההליך, כך שניתן לראות בהליך כ"משחק מכור" (ראו ע"פ 391/02 צברי נ' מדינת ישראל (29.04.02)).

בע"פ 4020/94, דורפמן נ' מדינת ישראל, (05.10.94) נקבע כי: "פסילת שופט היא מעשה יוצא דופן והיא ישימה רק בנסיבות שבהן מוכח חשש ממשי למשוא פנים, ולא כל אימת שעולה חשש סובייקטיבי בעל משקל שולי".

וכן נקבע בע"א 3145/97 חמודה נ' מנהל מקרקעי ישראל, פסקה 3 (02.06.97) כי: "בית המשפט רשאי ואף מחויב לנהל את ההליך השיפוטי באופן שיאפשר מיצוי מיטבי של ההליך, תוך שמירה על זכויות הצדדים. אין הוא מחויב לעמוד מן הצד ולאפשר קיומם של הליכי סרק או מהלכי סרק המאריכים את הדיון שלא לצורך"

ברצוני להאיר עתה, כי קצב שמיעת העדים הינו לפי אילוצי יומן בית המשפט ואילו המאשימה אמונה על סדר הבאתם.

לא מצאתי כי קיים מידע נוסף אשר התרחש בדיון ואשר לא נרשם לפרוטוקול. הפרוטוקול משקף נאמנה את מהלך הדיון יובהר כי מעולם לא דובר הליך זה מחוץ לפרוטוקול הדיון, כי כל אמירה שנאמרה קובעה כדרוש בפרוטוקול ולא מצאתי בנימוקי הבקשה יסוד לפסלות מותב.

צר לבית המשפט כי ב"כ המבקש חש זלזול בו, טענה משוללת כל יסוד.

אשר על כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"ה, 02 אפריל 2025,
בהעדר הצדדים.